

Esti kép, ablakból, paddal

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 25. szám, 2020. június 19.

Azt, hogy Zsanett prostituált, csupán a környékbeliektől elcsípett félmondatokból tudhatta összerakni, jövetben-menetben hallott egyet-mást, amiből következtetett rá, viszont ez a félig-meddig bizonyosság egyáltalán nem befolyásolta. Nála minden új történés tiszta lappal indul.

Zsanetről nemhogy Kázé, még az állítólagos barátnő, PéeNGé sem tudhatja, hogy világlátott ember, négy és fél évet élt Londonban, munka mellett ott is folytatta az itthon jól bevált gyakorlatát. Londonban sem állt ki az utcára, a Tescóban arcról fölismerte potenciális ügyfeleit, megállt mellettük, hátul összefogta a kezét, majd mosolyogva, egyetlen, jól irányzott mondatával megszólította őket, *Do you need something else?*, miután látta, hogy a férfi belepakolta a kosarába, amit levett a polcról. Ha viszont a kiszemelt áldozat nem tudta, hogy hol keresse, ami a céduláján áll, és tanácstalanul téblábolt a gondola előtt, akkor Zsanett hirtelen ott termett, *Can I help you?*, majd térült-fordult, és miközben csigalassúsággal emelte le a polcról a kért árucikket, rámeresztette szemét a férfira. Tapasztalatból tudta, kit érdemes megszólítani, ha elsőre véletlenül nem érte el a célját, akkor sem esett kétségbe, tudta, a kiszemelt páciens valamilyen ürüggyel úgyis visszajön majd, tesz egy kört, és közben rájön, mit takar a pillantásban kódolt üzenet, és meg akar majd bizonyosodni róla, hogy tévedett-e vagy sem.

Megerőszakoltak. Ellopták mindenemet. Zsanett ezzel állított be a londoni állami kórházba, a sokadik alkalom után pedig már mondanía sem kellett, odabent tudták, mi a helyzet, elvesztette a munkáját, nincs hol laknia, pár napot kihúz a kórházban, addig sem kell az utcán dekkolnia. Elég sokáig túrték, ötször-hatszor is eljátszotta az áldozat szerepét, és előadta ugyanazt a sztorit. Nem volt nehéz elhitetni, amilyen zaklatott, feldúlt állapotban érkezett, remegett a szája széle, miközben beszélt. Az orvosok némi kis jóindulattal pszichés zavart állapítottak meg nála, placebo gyanánt pedig rendeltek neki egy gyenge nyugtatót, és két-három napra megfigyelés céljából bent tartották, majd miután meggyőződtek róla, hogy állapota tűrhető, sem önmagára, sem embertársaira nézve nem jelent veszélyt, útjára bocsátották.